

■ **Günel Maliyeva,**
Astara rayonunun Siyaku
kənd tam orta məktəbinin
Azərbaycan dili və
ədəbiyyatı müəllimi

XOCALIM

Dərdlərinə qurban olum,
Hansı namərd qıydı sənə?!
Gəl, mən sənə həmdəm olum,
Ürəyini boşalt mənə
Can Xocalım!

Bilirəm ki, qəlbin qandı,
Bağlarında bülbül yandı
Qərənfillər səni andı,
Ağrıların gəlsin mənə
Can Xocalım!

Cavanların puça çıxdı,
Arzuların heçə çıxdı,
Gün gözlədin gecə çıxdı,
Nəğmələrin döndü qəmə
Can Xocalım!

Belin kaman tək бүküldü,
Gözünün nuru töküldü,
Ömrün yarpaq tək söküldü,
Saçların бүrүndü dənə
Can Xocalım!

Ürəkdən ağlayım sənə,
Ağları deyim sənə

Can Xocalım,
Deyim qəlbi qan Xocalım!

GÜLLƏRİN TALEYİ

Güllərin də ayrı-ayrı taleyi var,
Bəziləri xoşbəxt olur
Xoşbəxt gündə.
Bəzisinin ləçəyinə
İlk baharda qonubdu qar.

Biri onu ilk görüşdə
Öz yarına bağışlayır.
Bəziləri ad günündə
İnsanları alqışlayır.

Budur, bu gün bu dünyaya
Bir körpə də gözün açdı
O ananın qucağında
Qönçə güllər çiçək açdı.
Sevindi bu qönçə güllər
Bir ananın qucağında
Ana sıxdı ürəyinə
Qoydu onu otağında ...

Bu gül isə kədərlidir,
Kövrək ürəyi dərldir.
Çünki onu dərib ana,
Qoyub oğul məzarına.
Gözlərinin yaşını o,
Silir gülün ləçəyiylə.
Gül də axan göz yaşını
Silir ana birçəyiylə .

Layla çalır balası tək
Bir şəhidin məzarına.
Qoruyur o gecə-gündüz.
Alır onu ağuşuna.

Bir şəhidin qəbri üstə
Gül olmaq da
Hər bir gülə nəsib olmur.
Bütün güllər solsa belə
Şəhidlərin məzarında
Güllər solmur.

Güllərin də ayrı-ayrı taleyi var,
Bəziləri xoşbəxt olur
Xoşbəxt gündə.

Bəzisinin ləçəyinə
İlk baharda qonubdu qar.

MÜƏLLİMƏM

Müəlliməm, fəxr edirəm bu adımla,
Müəlliməm, nur verirəm ürəklərə.
Müəlliməm, bu zərif qanadlarımla
Uşaqları çatdırıram diləklərə.

Çox sevirəm sakiti də, şıltağı da,
Ayırmıram öz balamdan onları mən.
Hərəsi bir ocağın sevinc payıdır.
Bağbanam, onlarsa mənə güllü çə-
mən.

"Müəllim" deyib məni səsləyəndə,
Mələk kimi göylərə ucalıram.
Onlar xoşbəxt olanda sevinirəm,
Onlar ağlayanda mən qocalıram

Bəzən yorğun oluram, bəzən qəmli,
Onları görəndə kimi itir ağrım.
Birinin gözündə nisgil görəndə,
Ürəyim ağrayır, yarılır bağrım.

Onların başına sığal çəkəndə,
Ən gözəl xoş duyğumu yaşayıram.
Bəzən sərt oluram, bəzən gülürüz,
Çiyimdə şərəfli yük daşıyıram...

BU GECƏ YUXUMA GƏLMİŞDİN...

(*Nənəmin xatirəsinə*)

Bu gecə yuxuma gəlmişdin, nənə,
Səni ürəyimə sıxmaq istədim.
Ayılıb gördüm ki, yoxsan heç yerdə,
Bu fani dünyanı yıxmaq istədim.

Çağırıdım mən səni sən qayıtmadın,
Sən ki, çağırana "can" söyləyərdin.
Dörd ildir vəfasız olmusan, nənə
Sən axı yanıma tez-tez gələrdin.

Elnurun, Asifin evləndi sənin,
Sənsiz bu toyların dadı olmadı.
Sən getdin evimiz yaman boşaldı,
Ürəkdən sevinmək adı olmadı.

Gedişin hələ də bir sirdir mənə,
Acizəm, sirləri çözə bilmirəm.
Atamın qəlbindən qopan hər ahda
Sən varsan, ay nənə, dözə bilmirəm.

QOCALIR ANAM

Dağıl zalım dünya, dayan ay zaman,
Gözümün önündə qocalır anam.
Ömrünün ləçəyi tökülür an-an,
Gözümün önündə qocalır anam.

Gün-gündən qırıqlar artır üzündə,
Bir niskil gizlənib ala gözündə.
Kaş ki, can verəydin onun dizində,
Gözümün önündə qocalır anam.

Bilmirəm kimlərə deyim dərdimi,
Yıxa biləydin kədər, qəhər səddini.
Ucalda biləydin qamət, qəddini
Gözümün önündə qocalır anam.

O, mənə həm ana, həm müəllim olub,
Saçları ağarıb bənizi solub.
Əlimdən heç nə gəlmir, gözlərim do-
lub
Gözümün önündə qocalır anam.

Onun kövrək qəlbi çox çəkibdir ah,
Aldığım nəfəsdür, ruhumdur, Vallah!
Qıyma uca tanrı, qoyma ay Allah
Gözümün önündə qocalır anam.

Dünya özü boyda ələkdirmi?
Anamı qocaldan kor fələkdirmi?
O, göylərdən gələn bir mələkdirmi?
Mələklər qocalmaz, qocalır anam...

Davamı səhifə 22-də